

impresia, Alex, că unii dintre noi alcătuim un soi de generație, cum să spun, neterminată? Ca niște fructe frumoase pe dinafară și mușcate de gerul iernii pe dinăuntru.

ALEX: Poate. Asta înseamnă că am căzut la examenul de istorie. (Pauză.) Nu vii? Ești frântă de oboseală. Dincolo e mai cald. (Deschide ușa camerei lui Dan, dar rămîne o clipă cu mina pe clanță. Ca pentru el.) Ei, și?

GRETA: Ei, și... ce?

ALEX: Nimic anume. Uite, așa... Ei, și!

(Intră și închide ușa. Greta rămîne un timp imobilă, se duce încet la fereastră, apoi la ușa care dă afară, o deschide, dar o pală de vînt o împinge înapoi. Închide ușa. Se îndreaptă spre camera lui Dan, cu furie amestecată cu disperare.)

GRETA: Ce înseamnă ei... și!? N-ai voie să spui ei... și! (Se repede spre ușa camerei alăturate și intră. Scena rămîne goală. Se aude doar țipătul Gretei.) Alex! (Apoi, în scena goală, lumina se stinge încet.)

C O R T I N A

„Rampa”, acum 50 de ani februarie 1930

Pentru istoria Radiodifuziunii Române: se transmite, evident „pe viu”, noua piesă a lui Mircea Ștefănescu, *Comedia zoriilor*, cu Irina Nădejde, Al. Finți, V. Ronea, Jules Cazaban. Regia, Victor Ion Popa. Este prima piesă românească transmisă la radio. ● În librării, volumul postum al poetului în care se puneau mari speranțe, D. Iacobescu: *Quasi*. Volumul, îngrijit de Perpessicius, este azi o raritate bibliofilă. ● O nouă piesă de Lucian Blaga, *Cruciada copiilor*. Victor Eftimiu promite s-o joace în actuala stagiune. ● În traducerea poetului Al. T. Stamatiuc, se joacă, la Naționalul bucureștean, *Oaspetele nepoftit* de M. Maeterlinck. Direcția de scenă, C. Nottara. ● Un vechi slujitor al teatrului liric, trecut de mai multă vreme la „proză”, Vladimir Maximilian, va monta, la

Opera Română, *Liliacul* de Strauss. Interpreți principali, Emil Marinescu și Niculescu-Basu. ● Se retrage din teatru, grav bolnav, Aristide Demetriade. Cîntecul de lebedă al marelui actor va fi poemul dramatic al lui Zaharia Bărsan, *Trandafirii roșii*. Pe afiș, încă două nume ilustre — C. Nottara și Iancu Petrescu. ● Mare animație în lumea scenei. Se lucrează la o nouă lege a teatrelor. Juriști de renume, ca I. Gr. Periețeanu, dau explicații interminabile. ● În ajunul premierei cu *Fata ursului*, poetul și dramaturgul Vasile Voiculescu declară: „Am încercat să desenez caractere tari, așa cum le-am văzut în copilăria mea de muntean. O fată dirză, al cărei ideal este libertatea și dragostea”. ● După succesul cu *Domnișoara Nastasia* pe scena soților Bulandra, George

Mihail Zamfirescu încredințează primei noastre scene drama *Sam*. În rolul titular, Al. Critico. O lungă distribuție, cu destule nume notabile, promite un spectacol interesant. ● La Studioul Naționalului se anunță *Act venețian* de Camil Petrescu (versiunea într-un act). Distribuția: Alta — Marioara Voiculescu, Pietro — I. Anastasiad, Cellino — Al. Critico. ● În urma campaniei de presă, Camera votează o pensie viageră văduvei lui Coșbuc. Dar, după cîți ani de la stingerea marelui poet? ● Sosește în Capitală, pentru a apărea în spectacolele teatrului său (condus, în lipsa sa, de Victor Ion Popa), societara Comediei Franceze, Maria Ventura. În curînd i se vor alătura George Vraca, Pop Marțian, Aura Buzescu. ● Afișele de teatru comercial anunțînd *Hokus-Pocus*, *Omul zilei*, *Sfîrșitul doamnei Cheyney*, *Spune-mi că sînt urît* etc. nu umbresc realizările artistice de seamă. Pe scenele Teatrelor Naționale se reia marele repertoriu, într-o amplă desfășurare de forțe actoricești.

Ionuț Niculescu